

Arrest

nr. 346 439 van 8 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 6 mei 2026.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. TODTS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 5 maart 2026 aan op de luchthaven van Brussel Nationaal, komende vanuit Tanger (Marokko).

1.2. Op dezelfde dag treft verweerder een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11).

1.3. Op 19 maart 2026 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 7 april 2026 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan verzoeker de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekende geen beroep aan bij de Raad tegen deze beslissing.

1.5. Op 6 mei 2026 wordt verzoeker op de hoogte gesteld van zijn vlucht naar Tanger, Marokko. Deze mededeling vormt het bestreden *“impliciete terugwijzingsbesluit”*.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat om ontvankelijk te zijn, een beroep moet gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet (cf. RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603). Er dient te worden vastgesteld dat de rechtstoestand van verzoeker niet wordt gewijzigd door de mededeling door een ambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken van de datum waarop een terugdrijving is voorzien. Dit kan niet worden beschouwd als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van verzoeker wijzigt. Het document van 6 mei 2026 waarbij verzoeker op de hoogte wordt gebracht dat hij op 8 mei 2026 zal worden teruggedreven betreft immers niet meer dan een mededeling die de uitvoering betreft van de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) van 5 maart 2026, die reeds op diezelfde datum gepaard ging met een maatregel van vasthouding, waardoor de tenuitvoerlegging van de terugdrijvingsmaatregel op dat ogenblik reeds imminent was.

Het betoog van verzoeker onder het kopje *“ontvankelijkheid”* dat hij niet eerder een schriftelijke beslissing heeft ontvangen waarin hem werd meegedeeld naar welk land hij zou worden teruggestuurd is in strijd met de inhoud van de beslissing tot terugdrijving van 5 maart 2026 waarin duidelijk kan worden gelezen dat verzoeker zal worden teruggedreven naar Marokko. Verzoeker had de mogelijkheid tegen deze beslissing een verzoek tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen overeenkomstig artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet maar heeft hiervan geen gebruik gemaakt. Zijn raadsvrouw kan ter terechtzitting dan ook niet dienstig opwerpen dat hem een effectief rechtsmiddel wordt ontnomen. Verder kan nergens in de Vreemdelingenwet worden gelezen dat verweerder een nieuwe beslissing tot terugdrijving dient te nemen na de in punt 1.7. bedoelde weigering van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad van 27 januari 2026 met nummer 340 164 waarin kan worden gelezen dat verweerder eenmalig overging tot het nemen van een nieuwe beslissing tot terugdrijving doet hier niet anders over oordelen. Het betoog dat de mail van de Dienst Vreemdelingenzaken van 23 april 2023 vermeldt dat de door verzoekers raadsman aangevoerde elementen *“in de huidige stand van zaken geen belemmering vormen voor de voortzetting van de procedure”*, dat hierin geen melding wordt gemaakt van *“een definitief besluit”* en dat geen melding wordt gemaakt van de bestemming, impliceert ook niet dat de mededeling die verzoeker werd gedaan een uitvoerbare beslissing is waarvan de schorsing kan worden gevorderd.

Er kan slechts worden geconcludeerd dat de akte die verzoeker wenst te bestrijden geen aanvechtbare rechtshandeling bevat.

Het beroep is onontvankelijk

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend zesentwintig door:

M. CLAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

E. COCHEZ, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

M. CLAES